

עובדי "אל-על" יסכימו

לסגירת החברה

מתי סוגרים את אל-על? השבוע עוד לא. שר התיירות, אברהם שריר, רוצה שריהתחברה. חיים קורפו, מהסט. שר הבינוי והשיכון המתווך מטעם עצמו, דויד לוי, דוחה. למועצת-המנהלים של אל-על עוד לא נמאס. המנכ"ל, יצחק שנדר, לא רוצה שיתאבדו. יו"ר מועצת-המנהלים, "בומה" שביט, מחכה שיתנו לו עוד צ'אנס.

כן, ומה עם העובדים? הם פשוט לא עובדים. הם שובתים. אולי מתוך הרגל. אולי, הסיבה — או בלשון מתוך העילה לשביתה האחרונה, לא כל-כך חשובה. עובדה: שאלתי טייס ותיקי באל-על על מה השביתה והוא ענה: תשאל את הוועד. באותה הודמנות הציע מוטי הוד, מפקד חיל-האוויר לשעבר, לאפשר לעובדים לנהל את החברה ו... ניראה מה יקרה. עובד בכיר אחר באל-על, מהנדס במיקצועו, הסביר לי שכל הבעיות של אל-על נובעות מהסדרים השכר. למה, הוא שואל, צריך טייס ל-הרוויח פי שלושה מהמנכ"ל, ומהנדס טייס כפול ממכונאי, שמשכר הרבה יותר מפקיד. למה? או מה אתה מציע, שאלתי שיהיה כמו באמריקה — המנכ"ל מרוויח 100 אלף דולר לשנה, הטייס 60 אלף, הטכנאי הבכיר 40 אלף, והפקיד 20-30 אלף דולר לשנה. אצלנו הוא מסביר, הטייסים מקבלים משכורות אמריקאיות, ויתר העובדים משכורות ישראליות. זהו שורש הרע. אז מה אתה מציע, שאלתי, להוריד את משכורות הטייסים, או לשלוח אותם לאמריקה? לעשות סדר בבלגן!

ובכן, אני אתנדב לומר מהו שורש

ההנהלה ועומדים בראשה, "לא איכפת לנו שהחברה תיפגר", אמר, "ממילא זה יבוא במוקדם או במאוחר. נקבל פיזיונים כפולים, וכאשר יקימו חברה חדשה נעבוד בה. בעצם, רק הפקידים מפחדים מסגירת החברה, כל היתר לא איכפת להם."

אז יש לי חדשות: גם לעם-ישראל לא איכפת שהחברה תיפגר. איש לא יתחייב לקבל את העובדים לשעבר של אל-על לחברה החדשה, אם תקום. יש עוד שתי חברות-תעופה פרטיות בארץ, ארקיע ו-טרוף. מי שירצה לעבוד, יעבוד בתנאים שלהן.

שאלתי את אחד העובדים למס אל-על מפסידה. "מה אתה רוצה", הוא השיב בתמיהה. "כל חברות-תעופה מפסידות!" ניראה מה קורה ביתר החברות: ב"אי (בריטיש אירווייס) הפסידה סכומי-עתק

אווירית) 900 מיליון דולר. הרבה. אל-על תרמה לסכום זה 10%. הרבה? המון!

אך לא כל חברות-תעופה מפסידות. טוויסאיר, אריג (ברזיל), סינגאפור-אירוויינגס וקטאי-פאסיפיק, הרוויחו. ולהן אין יהודים באמריקה.

נחזור למוביל הלאומי. היו לאל-על כל התנאים להיות חברה משגשגת, ביגלל תנאי החממה שבה פעלה וביגלל יחודה כחברה ישראלית. גם זה לא עזר. תוכנית ההבראה" גם היא לא עזרה. ההפסדים

שר-שיכון לוי
תווך לא קרוז

שרי-תירות שריר
לטגור את החברה

מנכ"ל שנדר
לא רוצה שיתאבדו

שרי-תחבורה קורפו
עדיין מהסט

קטנו, אך עדיין עמדו על 40 מיליון דולר. יחסיה-העבודה המשיכו להיות גרועים, ובהודמנות הראשונה באה התפוצצות נוספת, זו האחרונה.

אתם יודעים על מה שובתים באל-על? ובכן, עכשיו כבר ברור. שובתים לא כדי להחליף את ההנהלה, אלא כדי לסגור את החברה.

מי חייב

לבטח

את הרכב

ב"פול"

מה עושה נהג שחברות-הביטוח לא רוצות לבטח את רכבו, בשל היותו "סיכון לא טוב"? הוא הולך אל ה"פול" בסך הכל מבטח המאגר הישראלי לביטוח רכב (ה"פול") עשרים ושניים אלף כלי רכב, שבעליהם מהווים סיכון לא טוב. מיהו סיכון לא טוב? נהג שמאחריו תאונות רבות, נהג צעיר, נהג חדש, או רכב ישן שחברות-הביטוח מסרבות לבטחו. ב"פול" משתתפות כל חברות-הביטוח המבטחות רכב. עליפי חלקן היחסים בביטוח ענף הרכב.

עליפי החוק חייב כל רכב להיות מבטח בביטוח חובה. כל רכב שחברות-הביטוח מסרבות לבטחו, עובר לטיפול ה"פול". הגובה פרי מיה שהיא גבוהה ב"פול" 25-40 אחוז מהתעריף הרגיל. מעניין, 60 אחוז מה"חברים" ב"פול" הם תושבי השטחים.

אגב, גם נכים (להוציא נכי צה"ל) הם סיכון לא טוב. כל נכה שיש לו אישור להחזקת רכב מטעם הביטוח הלאומי נרול להצטרף לרכב ב"פול".

הבורסה

שוק חוסס:

הציבור והקרנות

מרוויחים

"בורסה טובה", אומרים כולם, ואכן זו בורסה טובה. יש עדיין מספיק כסף המתסיס את השוק. כל הסיבות, וכאלה יש עשרות רבות, מורות על המשך "המגמה החיובית". אם מגיות הבנקים לא יעלו שוב מהר מדי, יהיה מספיק כסף למישחק במניות החופשיות.

מולחמות קרנות-הנאמנות כבר בפתח: המאבק העיקרי יתחולל בין בנקדיסקונט ו"בטוחה" אחי ריהם בנקיה-הפועלים ובנקי-לאומי, בסדר זה. קרן "דקד" של דיסקונט היא מתחרה עיקשת בקרנות של "בטוחה" (של "כלל"), "רדיה" ו"סביון". עוד רחפה קנה, עוד כמה אחוזים, ו"דקד" מגיעה לקו הגמר ראשונה. הפתעות יתכנו רק כל תפריט הוא אפשרי. גם לבנקי הפועלים יש משתתף רציני, קרן "כוכב", העשויה לדלג על כמה מן המתחרות. קרנות ב"ל, כפי ה"נראה, יצאו מהמירוץ בשלבים מוקדמים. אין לצפות להפתעות מתקרנות של הבנקי-הבינלאומי. בכל מיקרה, ההישג הצפוי של "דקד" ראוי לציון.

הספקולנטים שילמו

עמלות

הספקולנטים ומנהלי התיקים עדיין לא שינו את אורח מחשבתם. הם קונים נייר-ערך ומוכרים אותו תוך יום-יומיים, אם יש רווח; או, מוכרים אותו אם השוק משנה כיוון. התוצאה: בשבוע שעבר שילמו הספקולנטים הרבה עמלות, אבל לא הרוויחו כסף. המרוויחים היו קרנות הנאמנות והציבור, שהחל חוזר לשוק, תוך ביטחון שבשוק טוב צריך לקנות ולהחזיק בנייר-הערך.

ועוד תופעה ראויה לציון. אחרי כל מימוש מצא עצמו השוק כרמה גבוהה יותר. כל היצע נקלט. הוא שאמרנו — "בורסה טובה".

קרנות הנאמנות מפגינות שרירים וקונות הרבה; כל קרן והמניות המסומנות שלה. ביום החמישי האחרון, למשל, הורגשה "תנועת קניות" חזקה של קרנות ב"ל. איך אמר אחד הבורקרים? ב"ל חזרה למנהיגות שלה בשוק המניות לאחר תקופת היעדרות ממושכת.

דנות" מתעניינת שוב

ב"חברה לישראל"

● פדאול — היתה עיסקה, או לא היתה? בכל מיקרה, דבר אחד ברור: מיליונר (בשקלים) ידוע מאוד בחוגי ה"בורסה, התלבש על המניה.

● פיריון — סיפור מעניין. נשואה היא חברת הבורקרים של קבוצת אייזנברג. גודלה. נשואה יוצאת עם קרן נאמנות חדשה בשם אורלי. גודלה. ועכשיו סימן שאלה — האם יעשה נסיון להוריד את מחירי מניות פיריון, על-מנת שיוכלו ל-הכניס אותן במחיר זול יחסית לקרן ה"חדשה"? יש מי ששואל איך יצליחו להוריד; אני סומך על החברה של אייזנברג; הם עתירי נסיון.

● פייבי — שמועות מספרות על 100% הטבה בדצמבר, או מה? המבינים אומרים שהם אינם מאמינים שפייבי תיסגור את הפער לעומת שאר מניות הבנקים.

● דנות — שוב שמועות על קניית החברה לישראל. יש להם הרבה כסף, אך אינם יודעים בדיוק כמה להשקיע. הנה, למשל, השקיעו בזמנו במפעלי רוננוסטר, ניצולו כששונתי נני בשמפניר דובר הנה